

تغییرات مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و آناتومیکی پایه های پاکوتاه سیب تحت تنفس شوری

اسدالله علیزاده (۱)، والیده علیزاده (۲)، لطفعلی ناصری (۳)، علیرضا عیوضی (۴) و
حامد دولتی بانه (۴)

-۱- عضوهیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجانغربی و دانشجوی دکترای فیزیولوژی، ۲- استادآکادمی ملی علوم جمهوری آذربایجان، ۳- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه، ۴- اعضاء هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجانغربی

چکیده

تراکم نمک درخاک و آب آبیاری یکی از عوامل محدودکننده محصولات باعی در ایران و جهان است. بیشتر مشکلات شوری در گیاهان دراثر ازدیاد کلریدسدیم (NaCl) ایجاد می شودکه درخاک های نواحی خشک، ساحلی و منابع آب آن ها گسترش یافته است. اندامهای مختلف سیب در برابر این نوع تنشهای پاسخ های متفاوتی را نشان می دهند. به منظور بررسی تاثیر تنفس شوری بر روی فرآیندهای متابولیکی، خصوصیات آناتومیکی، فیزیولوژیکی و شاخه های رشدی چهارپایه پاکوتاه رویشی سیب (دو پایه پاکوتاه خارجی و دوپایه پاکوتاه داخلی) این آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی در مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجانغربی در سال ۸۶ با سه تکرار انجام می گیرد. در این تحقیق چهارپایه پاکوتاه رویشی سیب شامل پایه های بومی گمی آلماسی و آزایش و پایه های خارجی مالینگ شماره ۹ و مالینگ مرتون شماره ۱۰۶ و همچنین چهارتیمار کلریدسدیم شامل غلظت های صفر بعنوان شاهد، ۲، ۴ و ۶ دسی زیمنس بر مترآب آبیاری بعنوان فاکتورهای اصلی و فرعی انتخاب گردیدند. نمونه برداری از برگ های انتهایی در پایه های مختلف جهت تعیین شاخص کلروفیل، غلظت اسید آمینه پرولین آزاد در برگها و اندازه گیری مؤلفه های رشد از جمله رشد رویشی شاخه، وزن تر و خشک برگ، قطر ساقه، مساحت مقطع عرضی تن، تعداد برگ، تعداد ریشه، درصد رطوبت نسبی برگ، محتواب آب نسبی برگ، و صفات ظاهری شامل پژمردگی، خشکیدگی و ریزش برگ ها انجام گرفت. افزایش تنفس شوری به افزایش میزان پرولین آزاد برگ ها، افزایش درصد پژمردگی، ریزش و خشکیدگی برگ ها و کاهش شاخص کلروفیل و مؤلفه های رشد در هر چهارپایه منجر گردید. در میان پایه های موردنبررسی بیشترین میزان تحمل به تنفس شوری را پایه های مالینگ شماره ۹ و گمی آلماسی در مقایسه با پایه های دیگر داشتند. بیشترین میزان سوختگی حاشیه برگ ها و نوک ریشه ها مربوط به پایه محلی آزایش و کمترین آن ها مربوط به پایه محلی گمی آلماسی بوده است.

مقدمه :

شوری مشکلات متعددی را برآورد و توسعه گیاهان زراعی و باعی بویژه در گلیکوفیت ها از طریق تاثیرات منفی بر خصوصیات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی گیاهان دارد (Shannon et al 1994).

شوری زیادناشی از کلریدسدیم حداقل سه نوع مشکل خاص در گیاهان ایجاد می کند. ۱- فشار اسمزی محلول بیرونی از فشار اسمزی سلول های گیاهی فرونی می گیرد که این خود مستلزم تنظیم اسمزی توسط سلول های گیاهی بمنظور اجتناب پسایدگی (توانایی نگهداری آب دریافت Desiccation Postponement) می باشد ۲- برداشت و انتقال یون های پتاسیم و کلسیم توسط سدیم اضافی دچار اختلال می شود. ۳- سطوح بالای سدیم و کلراژرات سمی مستقیمی بررسیستم های غشایی و آنزیمی ایجاد می نماید.

گیاهان عالی تنظیم اسمزی سیتوپلاسمی را از طریق تجمع مواد آلی مختلف مانند اسید آمینه پرولین، قندها و سایر مواد ایجاد کننده اسمزانجام می دهند و فشار اسمزی سیتوپلاسمی را بالاتر می برند (Yeo and Flowers, 1984

میزان رشد و عملکرد درختان میوه با افزایش شوری کاهش می یابد که این امر بدلیل فشار اسمزی بالا در محیط ریشه و ایجاد سمیت یونی می باشد. گونه ها و ارقام یک جنس توانایی بسیار گسترش ای در تحمل نمک دارند. تحمل نمک اغلب بطور وسیعی در گونه های بسیاز نزدیک و حتی در اقسام داخل یک گونه نیز مشاهده می شود (Morabito et al 1994) از آنجایی که بعلت هتروزیگوس بودن، تنوع بسیار زیادی در گونه های مختلف سبب وجود دارد بررسی تحمل شوری در گونه های مختلف می تواند ما را به انتخاب متحمل ترین گونه ها کمک کند

هر چند که پایه های سبب برداری نسبی به شرایط کم آبی و شوری را دارند اما کیفیت و کمیت محصول آنها در مواجه با تنش شوری بطور قابل ملاحظه ای نقصان می یابد. بمنظور شناخت اثرات تنش شوری روی برخی خصوصیات اکوفیزیولوژیکی و آناتومیکی پایه های پاکوتاه محلی (داخلی) و خارجی سبب در ایران و در راستای گرینش پایه های با برداری نسبی و کارایی بالاتر مصرف آب و متحمل به شوری برای مناطق خشک و نیمه خشک این پژوهش لازم الاجراست.

رفتار پایه های مختلف رویشی پاکوتاه سبب تحت شرایط کم آبی و شوری کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است اما در رابطه با عکس العمل سایر درختان میوه نسبت به تنش شوری به اختصار مطالعات زیر صورت گرفته است. مهدی رضائی و همکاران ۱۳۸۰، تاثیر سطوح مختلف کلریدسدیم را بر غلظت اسید آمینه پرولین، مقاومت روزنے ای، نسبت سطح برگ و محتوای آب نسبی برگ پنج رقم زیتون را بررسی و نتیجه گرفته که شوری باعث افزایش پرولین، افزایش مقاومت روزنے ای و کاهش نسبت سطح برگ شده است.

حسین امینی و عنايت ا. تفضلی طی سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ شاخص های رشدی سه پایه مرکبات را تحت تاثیر شوری مطالعه و نتایج نشان داد که افزایش سطح شوری از صفر به ۶۰ میلی مول بر لیتر میانگین کلیه شاخص های مورد اندازه گیری را نسبت به شاهد کاهش داد و میزان کاهش در پایه های مختلف متفاوت بود.

ابولفضل رنجبر، اثر تنش شوری روی تبادل گازی و روابط آبی نهالهای بادام را بررسی و نتیجه گرفت که تراکم نمک در محلول آبیاری به بیش از 3 dsm^{-1} کاهش معنی داری را در میزان فتوسترن خالص، هدایت روزنے ای و پتانسیل آبی برگ گیاهان تحت تنش در مقایسه با گیاهان شاهد ایجاد کرده است.

مواد و روش ها

در این بررسی چهارپایه پاکوتاه رویشی سیب شامل دوپایه پاکوتاه بومی و دو پایه پاکوتاه خارجی که با شرایط اقلیمی ایران سازگاری دارند انتخاب گردیده است.

در بهار سال ۱۳۸۶ نهالهای ریشه دار شده یکساله پایه های پاکوتاه مالینگ ۹ (M.9) و مالینگ مرتون ۱۰۶ (MM.106) از پایه های خارجی و گمی آلماسی و آزایش از پایه های پاکوتاه داخلی به تعداد ۱۲ اصله از هر پایه بعداز آرایش و ضدغونی در گلدانهای ۲۰ لیتری محتوى مخلوط پرلیت و ماسه به نسبت ۱:۱ کشت و در داخل گلخانه قرار داده شد. علت استفاده از پرلیت و ماسه عاری بودن این مواد از هرگونه مواد غذایی و نمک می باشد که درنتیجه اثر متقابل مربوط به خاک حذف و تمام شرایط کاملا کنترل شده است) در این آزمایش فاکتور اصلی تیمارهای شوری در ۴ سطح شامل: هدایت های الکتریکی صفر (شاهد)، ۲، ۴، ۶ دسی زیمنس بر متر (ds/m) آب آبیاری می باشد و فاکتور فرعی نهالهای ۴ پایه پاکوتا رویشی شامل: MM.106-M.9، گمی آلماسی و آزایش بعنوان تیمار انتخاب شدند. بعد از بازشدن جوانه های نهالها، تیمارهای شوری تهیه شده همراه با آب آبیاری و محلول غذایی هوگلن تغییر یافته هرسه روز یکبار بمدت ۵ ماه در داخل گلدانها اعمال گردید. طرح تحقیقاتی بصورت فاکتوریل در قالب بلوك های کامل تصادفی درسه تکرار بوده که در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی اجرا شده است. در طول مدت آزمایش متوسط دمای روزانه ۲۵ درجه سانتیگراد و متوسط دمای شبانه ۱۸ درجه سانتیگراد بود. پس از انقضای مدت آزمایش نمونه های برگی از برگ های انتهایی تیمارهای مختلف تهیه و صفات ذیل جهت تعیین اثرات غلظت های مختلف شوری در پایه های مورد بررسی اندازه گیری گردید.

صفات مورد مطالعه شامل:

غلظت اسید آمینه پرولین آزاد در برگها، شاخص های فتوستتری بویژه کلروفیل فلورسنس، پتانسیل آب برگ، مقدار نسبی آب برگ، نسبت سطح برگ، وزن تر و خشک برگ، تعداد برگ، میزان پراکنش ریشه های اصلی و فرعی، تعداد ریشه، شاخصه های رشدی شامل رشد رویشی شاخه ها، قطر بالا و پایین ساقه، زمان رسیدن برگ، مساحت مقطع عرضی تن و صفات ظاهری شامل پژمردگی، خشکیدگی، ریزش برگ ها، میزان سوختگی حاشیه برگ ها و صدمات سلولی نوک ریشه ها می باشد.

برای اندازه گیری پرولین از روش نین هیدرین (Magne and Larher 1992) استفاده شد شاخص کلروفیل با استفاده از دستگاه کلروفیل متر و برای اندازه گیری غلظت کلروفیل کل برگ از روش استخراج استن استفاده گردید. (Jason 1978)

برای اندازه گیری محتوای نسبی آب برگ RWC، تعداد ده عدد برگ از هر تیمار برداشت و پس از تعیین وزن تر (Fresh Weight)، نمونه ها بمدت ۱۲ ساعت در آب مقطر قرار داده شدند تا وزن تورژسانس (Turgescence Weight) آن ها بدست آید و پس از خشک کردن برگ ها در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد در آون وزن خشک (Dry Weight) نمونه ها بدست آمد و نهایتاً براساس فرمول زیر محتوای نسبی آب برگ (Relative Water Content) محاسبه گردید.

$$100 * RWC = WF-WD/WT-WD$$

در نهایت داده های حاصل از صفات مورد بررسی بر اساس موازین آماری طرح فاکتوریل آنالیز و گروه بندی تیمارها با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفته است..

نتایج

نتایج تجزیه واریانس داده های حاصل از صفات اندازه گیری شده نشان دادکه درتنش شوری میزان شاخص کلروفیل، رشدرویشی شاخه ها، وزن تر و خشک برگ، قطرساقه، تعدادریشه و برگ، مساحت مقطع عرضی تنہ دره رچهارپایه کاهش و برعکس سترپرولین افزایش نشان داد.

از نظرشاخص کلروفیل بین چهارپایه و همچنین تیمارهای مختلف شوری اختلاف آماری معنی دارد درسطح ۱٪ مشاهده گردید و این موضوع بیانگر این است که روند تاثیرتیمارهای شوری درپایه های مختلف با یکدیگر متفاوت می باشد بطوريکه میزان کاهش کلروفیل درپایه های گمی آلماسی و $M.9$ کمتر از پایه های دیگر بوده است. مقایسه میانگین پایه ها از نظرشاخص کلروفیل نشان داد که پایه ها درسه گروه مجزا قراردارند. پایه گمی آلماسی درتیمارشوری صفردسی زیمنس برمتربالاترین شاخص کلروفیل و پایه $106.MM$ درتیمار شوری ۶ دسی زیمنس برمترا پایین ترین شاخص کلروفیل را دارا بوده اند.

دره رچهارپایه درتیمار صفرشوری میزان شاخص کلروفیل بالاتر از تیمارهای مختلف شوری می باشد بدین ترتیب با افزایش مقدارشوری از میزان کلروفیل دره رچهارپایه کاسته شده است. جدول همبستگی صفات کلروفیل با سایر صفات نشان دادکه شاخص کلروفیل با صفات رشدی مانند رشدشاخه، تعدادبرگ، تعدادریشه، پتانسیل نسبی آب برگ و غیره همبستگی مثبت و با صفات میزان پرولین، درصدپژمردگی، ریزش و خشکیدگی برگ همبستگی منفی دارد.

از نظرپرولین آزادبرگ ها بین پایه ها، تیمارهای مختلف شوری و اثرات متقابل آن ها اختلاف آماری کاملاً معنی دار وجود داشت و تنش شوری غلظت پرولین برگ را دره رچهارپایه افزایش داده بطوريکه بیشترین میزان پرولین درپایه آزادیش با شوری ۶ دسی زیمنس برمترا و کمترین میزان پرولین درپایه مالینگ $M.9$ و گمی آلماسی با تیمار شوری صفردسی زیمنس برمترا بدست آمده است. پایه ها از نظرمیزان پرولین برگ ها دردوگروه مجزا قراردارند. جدول همبستگی صفات نشان دادکه مقدارپرولین با صفات ریزش برگ، خشکیدگی و پژمردگی برگ همبستگی مثبت و معنی دار و با صفات رشدرویشی شاخه، درصدرطوبت نسبی برگ، تعدادریشه و برگ، قطرساقه، مساحت مقطع عرضی تنہ، وزن خشک و تربرگ، زمان رسیدن برگ و ریزش آن درچهارگروه و از نظرقطرساقه، مساحت مقطع عرضی تنہ و پتانسیل آب برگ.

درسه گروه تقسیم بندی نمود.

بحث

تنش شوری باعث کاهش معنی دارکلروفیل و فعالیت فتوستزی دره رچهارپایه شده است بنظرمیرسدکه کاهش غلظت کلروفیل درنتیجه تجزیه آن توسط آنزیم های مختلف باشد. پایه های مالینگ $M.9$ و گمی آلماسی درمقایسه با

سایر پایه ها بیشترین کلروفیل را داشتند. تفاوت های مشاهده شده درسترن کلروفیل پایه های مختلف به هنگام شوری نتیجه عمل مسیرهای مختلف سنتزی می باشد که با آرژیم های مختلف همراه بود و این آنژیم ها پاسخ های متفاوتی به شوری نشان می دهند.

(Iyenger and Reddy, 1996) تاثیر معنی دارتنش شوری بر غلظت کلروفیل در مرحله ابتدایی رشد نهال ها به معنی کاهش توان بالقوه تولید و کاهش ظرفیت ذخیره سازی می باشد که در درخت سیب می تواند بازده تولید را کاهش دهد. تحت تنفس شوری غلظت پرولین در هر چهار پایه بشدت افزایش یافت و بیشترین مقدار پرولین در تیمار شوری ۶ دسی زیمنس برمتر با پایه گمی آلماسی مشاهده شد افزایش پرولین نشان دهنده نقش این اسید آمینه در تنظیم اسمزی می باشد. تنظیم اسمزی بطور کلی به کاهش توان بالقوه اسمزی در اثر تجمع مواد محلول در شرایط تنفس شوری اطلاق می گردد و شدت انجام آن به سرعت و میزان توسعه تنفس نوع و سن اندام و تنوع رثتیکی پایه ها بستگی دارد. (Bajji et al., 2001)

علاوه بر تنظیم اسمزی پرولین بعنوان یک محافظ در برابر تنفس عمل می کند بدین ترتیب که بطور مستقیم با ماکرومولکول ها اثرب مقابله داشته و از این طریق به حفظ شکل و ساختار طبیعی آن ها تحت شرایط تنفس کمک می کند (Kuznetsov 1999).

پرولین با تجمع درستون پلاسم سلول ها از طریق کاهش پتانسیل اسمزی درون سلولی تجمع نمک در واکوئل را تنظیم می کند. طی یک تقسیم بندی گیاهان تحت تنفس شوری به سه دسته ۱- با راهبرد مقاومت از طریق تجمع پرولین ۲- با راهبرد مقاومت از طریق تجمع گلیسین بتائین ۳- یا هردو تقسیم شده اند (Larher et al., 1996)

بررسی تجمع پرولین نشان می دهد که گونه های مقاوم تر پرولین را بعنوان محلول سازشی در تنظیم و حفظ نیروی اسمزی استفاده می کنند با توجه به تجمع بالای پرولین در پایه های گمی آلماسی و مالینگ M.9 می توان به این نتیجه اذعان داشت که این پایه ها از راهبرد تجمع پرولین در مقاومت به تنفس شوری پیروی می کنند.

با افزایش شوری میزان صدمات سلولی نیز افزایش یافت بطوریکه سوختگی حاشیه برگ ها و نوک ریشه ها با افزایش شوری زیادتر گردید بیشترین صدمه سلولی مربوط به پایه آرایش و کمترین صدمه سلولی مربوط به پایه های مالینگ M.9 و گمی آلماسی بوده است

تیمار شوری تاثیر متفاوتی بر روی در صدر طوبت نسبی برگ پایه های مختلف داشت بطوریکه پایه های مالینگ M.9 و گمی آلماسی بالاترین پتانسیل آب و آرایش و مالینگ مرتون 106 MM پایین ترین پتانسیل آب را دارا بودند و این نشان می دهد که بین میزان سدیم و کلر موجود در برگ و پتانسیل آب همبستگی منفی معنی داری احتمالا وجود دارد با افزایش شوری شاخصه های رشد در هر چهار پایه کاهش پیدا کرده این امر بدلیل فشار اسمزی بالا در محیط ریشه و ایجاد سمیت یونی می باشد.

در پایه های سیب احتمال دارد که کاهش شاخصه های رشد در اثر کاهش پتانسیل آب برگ ها در اثر تنفس شوری باشد بطور کلی پایه هایی که مقدار بیشتر سدیم و کلر جذب کرده باشند کاهش رشد بیشتری را نشان می دهند. همبستگی بسیار جالبی بین شدت تنفس بافت و مقاومت پایه ها به شوری بدست آمد به این ترتیب که پایه های مالینگ M.9 و گمی آلماسی نسبت به دیگر پایه ها شدت تنفس بیشتری داشته و در برابر استرس شوری مقاومت تشخیص داده شده اند. بنابراین با افزایش غلظت نمک در آب آبیاری شدت تنفسی پایه ها کاهش پیدامی کنند و در غلظت صفر دسی

زیمنس برمتر پایه ها بیشترین شدت تنفسی را داشته اند و بر عکس در غلاظت ۶ دسی زیمنس برمتر کمترین شدت تنفسی را دارا بودند.

اثر شوری با سوختگی حاشیه برگ آغاز شده و سپس به داخل برگ توسعه یافته و نهایتاً خشکی برگ و ریزش آنها را بدنبال داشته است بنابراین زمان رسیدن و ریزش برگ ها با افزایش غلاظت شوری کاهش و میزان ریزش برگ با افزایش شوری افزایش پیدا کرده است

در مجموع پایه های محلی گمی آلماسی و مالینگ M.9 در مقایسه با دیگر پایه ها مقاومت بیشتری در برابر شوری از خودنشان داده اند که بدین ترتیب کشت آن ها را بعنوان پایه های پاکوتاه رویشی برای ارقام تجاری سیب در خاک های شور می توان بهتر توصیه نمود.

منابع

- ۱ - علیزاده. امین، ۱۳۷۸. رابطه آب، خاک و گیاه. دانشگاه امام رضا مشهد. موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی.
- ۲ - حکم آبادی.حسین، صداقت حور.شهرام، ۱۳۸۲. شوری و زهکشی در کشاورزی. وزارت جهاد کشاورزی. معاونت باگبانی.
- ۳- حکمت شعار. حسن، ۱۳۷۲. فیزیولوژی گیاهان در شرایط دشوار. ترجمه. انتشارات جهاد دانشگاهی تبریز.
- ۴ - کافی.محمد، زند.اسکندر، شریفی.حمیدرضا، کامکار. بهنام، گلدانی.مرتضی، ۱۳۸۴. فیزیولوژی گیاهی. ترجمه. جلد دوم. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- 5- **Bernstein, I. 1975.** effects of salinity and sodicity on plant growth. Annual Review of phytopathology 13: 295-312.
- 6- **Campbell, I. c., and Piman, M.G. 1971.** Salinity and plant cells. Pp. 207-224. In: Talsma, T., and Philip, J.R. (eds.) Salinity and Water Use. Wiley Interscience. New York. 296pp.
- 7- **K.K.Tanji,Editor.1990.**Agricultural Salinity Assessment and Management, American society of Civil Engineers. New York,N.Y.
- 8- **Kylin, A., and Quatrano, R. S. 1975.** Metabolic and biochemical aspects of salt tolerance. Pp 147-167. In: Poljakoff-Mayber, A. and Gale, J. (eds.) Plants in Saline Environments. Springer-Verlag, New York. 213 pp.
- 9- **O'Leary, J. W. 1969.** The effect of salinity on permeability of roots to water. Israel Journal of Botany 18: 1-9.
- 10- **Poljakoff-Mayber, A. 1975.** Morphological and anatomical changes in plants as a response to salinity stress. Pp 97-117. In: poljakoff-Mayber, A., and Gale, J. (eds.) Plants in Saline Environments. Springer Verlag. New York. 213 pp.
- 11- **Proceedings of the 4th Iranian Horticultural Sciences Congress, 8-10 November,, 2005.** Ferdowsi University Mashhad-Iran.
- 12- **Robinson, J. B. 1971.** Salinity and the whole plant. Pp 193-206. In: Talsma, T., and Philip, J. R. (eds.) Salinity and Water Use. Wiley Interscience, New York. 296pp.

Morphological, physiological and anatomical changes in apple dwarf rootstocks as a respons to salinity stress

1- Assadollah.Alizadeh 2- Valide.Alizade 3-lotfali.Naseri 4- Alireza.Evazi 5- Hamed.Dolati

Agriculture Research Center of West Azarbaijan of Iran

Alizadeh, A. 2007. Morphological, physiological and anatomical changes in apple dwarf rootstocks as a respons to salinity stress

Abstract

Salt accumulation in soil and irrigation water is one of the most important factor in limit of fruit production in the world. Most of the salinity problems causes by NaCl distribution in dry lands, beaches and water resources.

This research was carried out to estimate the salinity resistance of four apple dwarf rootstocks, Malling 9 (M.9) and Malling Merton 106 (MM.106), (foreign apple dwarf rootstocks) and Gami almasi and Azayesh (Iranian apple dwarf rootstocks).

Four NaCl level (0, 2, 4, and 6 ds/m) treatments were used in three replication in a factorial experiment design based on completely randomized plots.

Sampling were made from extremely leaves of different treatments and total chlorophyll, prolin amino acid and growth parameters (shoot growth, relative water content, leaf water percent, fresh and dry weight of leaf, leaf and root number, stem diameter, size and density of stomata, trunk width area) and other characters including withering, falling and drying leaves were measured.

Increased of salt stress leds to increased prolin and withering, falling, drying leaves and decreased total chlorophyll and growth parameters in four rootstocks.

Between the studied rootstocks Gami almasi and M.9 showed the most tolerant salt stress, although for prolin had the highest quantity and for the withering, falling and drying leaves had the lowest quantity. Azayish rootstock showed the most burning of leaves limb and top of roots and Gami almasi showed the lowest its.